



CSICSERGŐ HÍRMONDÓ



11. szám

Óbudai Csicsergő Óvoda**Még zöldebb az Óvoda**

Három éve immár, hogy az Óbudai Csicsergő Óvoda büszkén és felelősen viseli a **ZÖLD ÓVODA** címet.

Sokat teszünk annak érdekében, hogy a hozzánk járó kisgyermek a természettel olyan harmonikus viszonyba kerüljenek, hogy szeressék és óvják a növényeket, állatokat, hogy a természet részeként saját magukat, saját egészségüket is vigyázzák.

A gyerekekkel közösen gondozzuk a növényeket, állatokat. Új kisállat került hozzánk a télen, Suzy, a lógófülű kosorrú nyuszi.

A „nemszeretem állatok” olyan kiválóan érzik magukat, hogy már a harmadik adag tojásuk vár a keltető melegében a kikelésre, ők is meghálálják, hogy nálunk szépnek és szerethetőnek tartják őket.

Tovább bővült az óvodakert növényvilága, elkészült a sziklakert a tóval, a vízi- növényeket télen betelepítettük az Alapítványi támogatásból vásárolt belső medencébe. Az idei Csicsergő Napon vehetik birtokba a gyerekek a régóta tervezett érzékelő ösvényt.

Helyes táplálkozási szokásokra igyekszünk szoktatni a gyerekeket, szeretnénk, hogy megtapasztalják mennyire finom a répa és a karalábé, hogy finomságokat magunk is tudunk készíteni egészséges alapanyagokból, nem kell elszaladni a gyorsétterembe.

Természetesen sokat-sokat mozgunk. Azért mert egészséges, mert fejlődik a mozgástól nemcsak a test, de az elme is, és mert örömet okoz.

A gyermekek környezettudatos nevelése mellett nem titkolt célunk, hogy rajtuk keresztül hatni tudjunk a családokra is.

Kedves Felnőttek! Játsszanak velünk egy komoly játékot ezentúl!



Óbudai Csicsergő Óvoda

A játékszabályok a következők:

Sosem dobunk el szemetet.

A kutyusokat mindig a kijelölt helyen sétáltatjuk és felszedjük utánuk, amit kell.

A hulladékot szelektíven gyűjtjük: külön a papírt, a műanyagot, a fémet és az üveget, valamint a konyhai hulladékot. Akinek van lehetősége, komposztálhat is. A sütő olajat sosem öntjük a vízcsapba, hanem összegyűjtve leadjuk a benzinkúton.

Amit lehet újrahasznosítunk. Jegyzetelni, rajzolni lehet a papírlap még üres oldalán is.

Kevesebb vegyszerrel terheljük a levegőt és a Dunát. Ahová lehet, gyalog megyünk vagy kerékpárral, esetleg villamossal, hévvel, busszal. Takarításkor, mosáskor kipróbáljuk az ecetet és a szódabikarbonát, citromsavat és a mosódiót.

Egyetlen élőlényre sem mondjuk, hogy csúnya vagy haszontalan, hiszen a természet része, a FLÓRA és FAUNA eleme „ő” is.

Minden hétvégén kimegyünk gyermekünkkel a szabadba, futkározunk, hintázunk és labdázunk.

Mi magunk is megesszük a spenótot és a tököt. A pékségben magos kiflit is vásárolunk, és elmondjuk gyermekünknek, hogy milyen finom is az.

Minden este mesélünk gyermekünknek. Mesekönyvből, vagy egyszerűen csak arról, hogy mi minden történt velünk ezen a napon.

És éjszaka álmunkban már látjuk, hogy szebb lett a világ, és hogy érdemes volt a szabályokat betartani.



Tisztelettel és köszönettel:
Fehér-Kenderesi Noémi

Óbudai Csicsergő Óvoda

Kedves Szülő!

Adójuk 1 %-át szívesen fogadja
a Csicsergő Gyerekekért Alapítvány

Adószámunk: 18258150-1-43

Köszönjük, hogy támogatják a gyerekekért végzett munkánkat.

Szeretnénk megköszönni az Alapítvány céljainak támogatásához nyújtott anyagi és eszmei segítségüket.

Az Önök segítségével és pályázati lehetőséggel valósultak meg a következők a múlt évben, 2013-ban:

Önkormányzati pályázatok **290.000 Ft**

SZJA 1% támogatás **355.110 Ft**

Karácsonyi vásár bevétele **88.100 Ft**

Szülőkkel, gyerekekkel és az Etká Jóga Rekreácikós Egyesülettel közös ismeretterjesztő és mozgásos „Egészségnapot” tartottunk. A megvásárolt sporteszközöket, játékszereket a tanév folyamán használják a gyerekek.

Az óvoda programjainak kézműves foglalkozásaihoz anyagokat, ceruzákat, zsírkrétákat, ecseteket vásároltunk a csoportoknak. Pályázatot írtunk ki szülők részére, gyermekek támogatására. Csicsergő napon Mikola Péter zenés műsorát finanszírozta Alapítványunk. Karácsonyra készségfejlesztő- és társasjátékokat vásároltunk, valamint mese-és verses könyvekkel gyarapítottuk a csoportok könyvtárát. Bővítettük és folyamatosan gondozzuk a terráriumot.

Környezeti nevelési programunk az óvoda programjának egyik alappillére. Ezt szolgálja a közvetlen tapasztalatszerzésre alkalmas, az óvodaudvaron készített gyógynövénykert, melyben folyamatosan tevékenykednek kicsik és nagyok. Kertünket – alapítványi finanszírozással – egy kis tóval gyarapítottunk, melyet vízinövényekkel telepítettünk be. A vízinövények az épületben teleltek, módot adva a közvetlen megfigyeléseknek. Az erre a célra megvásárolt homokozó- vizező terepasztalt az év többi részében kreatívan használhatják a csoportok.

Az érzékelő ösvény teljes kialakítása tavaszi teendő és most kerül átadásra, a gyerekek nagy örömeire.

Az előző évi 1%-os felajánlást tartalékkoltuk, hogy az ideivel együtt nagyobb méretű udvari fejlesztésbe foghassunk.

Híreinket mindig megtalálja a **sárga faliújságon**.

Köszönettel:

Csicsergő Gyerekekért Alapítvány
Kuratóriuma

Egri Katalin
óvodapedagógus
a kuratórium elnöke

Óbudai Csicsergő Óvoda

Az Oroszlánok és a mese

Év elején azt találtuk ki, hogy minden környezeti témát mesével fogunk lezárni - méghozzá saját mesével. Az első alkalmat az állatok világnapja program szolgáltatta.

Nekiültünk a gyerekekkel, együtt kitaláltuk a címet és segítettünk elkezdni: "Egyszer volt, hol nem volt..."

Igen ám, de mesét írni nem is olyan egyszerű! Nem elég, hogy a történeteket ki kell találni, de meg is kell azt fogalmazni! Eleinte, a híresen sokat beszélő Oroszlánoknak, bizony gondot okozott az első mese megalkotása: keresték a szavakat, gyakran megakadtak a történetben. Ekkor gyakran hangzott el a szájukból: „Itt a vége, fuss el véle.” De mi, felnőttek nem hagytuk magunkat és célzott kérdésekkel lendítettük tovább a mesét.

Végül megszületett az első saját történet, a „Malacok az állatkertben”, melyet azóta több is követett farkasokról, libákról, madarokról, medvékről, Mikulás új szánjáról és egy boszorkányról, melyhez egy rajz adta az ihletet.



Óbudai Csicsergő Óvoda

*„Nem azért felejtünk el játszani, mert megöregszünk,
hanem attól öregszünk meg, hogy elfelejtünk játszani.”
George Bernard Shaw*

**Álomszuszék medve az Oroszlán csoportban**

„Akkor... Ki minek akar öltözni az ovis farsangon?” - hangzott fel idén is a szokásos kérdés február elején, gyorsan hozzátéve, hogy „semmi Pókember és Bat Man, de még Flinstone Frédi, sőt Hófehérke meg a hét törpe is indexen van”. Magyar Mesehős (vagy anti-hős, a boszorkánytól Döbrögi-ig) szólt nemes egyszerűséggel az amerikai mesecsatornák „sztárjait” az oviból - legalább egy napra - száműzni kívánó verdikt. Az ötlet jó, támogatjuk... Ám, akkor Barnikám közölte: Ő fehér kis kutya lesz fekete pöttyökkel, és hiába mondtuk neki, hogy az (egyébként cuki) ötlet, a még a túrt kategóriába se fér bele, ha csak...

...ha csak nem írok egy saját mesét, ami születési anyakönyvi kivonatom és egyéb irataim alapján, ugyebár magyar mesének minősül. Ez a megoldás azért is tűnt az egyetlen járható útnak, mert Lacusom közölte, hogy Ő meg rozsomák lesz. Rozsomák?! Igen, válaszolta eltökélten, és ezzel megpecsételte a sorsomat: mesét fogok írni. Ám ekkor szembesültünk – imádott gyermekeit mindenben feltétel nélkül támogató – feleségemmel együtt a következő problémával: ezt a mesét senki sem ismeri az oviban. Halkan jegyzem meg: akkor még mi sem ismertük. A gordiuszi csomót – mint oly sokszor – feleségem vágta át, egy új információval bővítve, saját jövőmről meglévő meglehetősen hiányos ismereteimet: Mi úgyis ott leszünk, - ecsetelte lelkesen - és jelmezben, tehát együtt előadjuk a mesét a gyerekeknek! Hát, ha csak így nem. – buggyant ki belőlem....

...a részletekkel igazán nem akarok untatni senkit, hogy hogyan lett a rozsomákból Tavasz Manó, a fekete pöttyös fehér kutyából barna, a feleségemből Cicus. Ez, mondjuk úgy, hogy a szerzői szabadság és a fellelhető jelmez-alkatrészek közös műve. Hogy én miért ragaszkodtam az álomszuszék medvéhez? Ezt a kérdést a jelmezvarrással töltött éjszakákon többször is feltettem magamnak, hiszen a medvéhez semmi sem volt otthon, de még a baráti körben sem. Tehát anyag után szaladgáltunk, - leginkább a feleségem – és a leghetlenebb időpontokban hívott fel, hogy éppen melyik áruházban nem talál semmit.

Óbudai Csicsergő Óvoda

Végül két remek barna takarót vásárolt, és én az esélytelenek nyugalmával nekiestem egyik este, és szabadkézzel – no meg egy ollóval - kiszabtam a medvét. Ez eddig ment is, csak hogy nincs varrógépünk, a feleségem a többi jelmezt varrta, így ismét megbizonyosodhattam arról, hogy a szeretet csodákra képes: félig összeöltöttem azt a ... medvét.

Tehát: mackó-alsó kész, és házastársi segédlettel hajnal kettőre elkészült az egész...

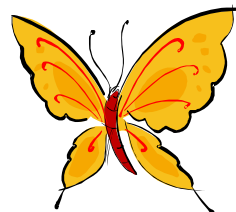
...A történet egyszerű: az éppen tavaszt hozó Tavasz Manót megkergeti a kiskutya, felébresztve ezzel az álomszuszék medvét, aki ezt rossznéven veszi, és rettentő haragjától csupán Cicus képes megmenteni a csaholó kiskutyát. Kiderül, hogy már farsang van, és ilyenkor nem aludni, hanem mulatni kell. A medve megismerkedik az óvodásokkal, együtt játszik velük, és így nem csak mi, de az egész Oroszlán csoport belekerül, és játszik a mesében...

...Nagyon jó kis délelőtt volt. Együtt játszhattam a gyerekeimmel és kis barátaikkal egész délelőtt az óvodában, és (ha csak néhány órára is), de én is Oroszlán csoportos lehettem.

Barni és Lacus apukája



Óbudai Csicssergő Óvoda

Népmese napja a pillangó csoportban

Egyszer volt, hol nem volt, az üveghegyen is túl,
ott ahol a kurta farkú kis malacka túrt, volt egy város.

Ennek a városnak a közepén egy emeletes óvoda alsó szintjén éldegélt a pillangó csoport Laurával, Ágival és Tündével.

Az ide járó gyermekek nagyon szerették a meséket, ezért Laura kitalálta, hogy megünnepelik a népmeséket.

Lett is nagy hírverése a dolognak, meghívták az anyukákat, apukákat. Közhírré tétetett, aki egy nyúlfarknyi mesét is tud, jöjjön el a mesedélutánra és adja elő azt másoknak. No hiszen, volt is nagy tolongás az óvoda udvarán, egymást taposta a sok szülő, mind mesét akart mondani. Volt, aki könyvet hozott, de olyan is akadt, aki meséjét a fejében rejtve hozta.

Miután mindenki megérkezett, hatalmas tábortüzet raktak és köréje telepedtek.

Egymást követték a mesélők s a mesék, melyeket nem csak a gyerekek, de a felnőttek is tátott szájjal hallgattak.

Az elhangzott történetek varázslatos szavai a kerítésen túlra is eljutottak. Meghallották azokat a már iskolába járó volt pillangó csoportos gyerekek, szaladtak ők is mesét hallgatni az óvodába. Már alig fértek el a tűz körül, de ezt senki sem bánta, csak a mese volt fontos számukra. Addig-addig meséltek, míg rájuk nem esteledett. Ekkor aztán hazamentek, de előtte ígéretet tettek, hogy jövőre újra eljönnek.

Hát így esett, hogy egyszer, egy szeptemberi délután mesék szálltak a pillangók udvarán.

„Így volt, mese volt, amit mondtam igaz volt.”



Pillangók

Óbudai Csicssergő Óvoda



Óbudai Csicssergő Óvoda

**„A katicáknál, mindig történik valami”**

„Zajlik az élet”, és ez így van jól! Minden héten tartalmas programokkal, játékokkal, mesével, zenehallgatással gazdagítjuk a projektünket.

A szülők nagy érdeklődéssel vesznek részt az ünnepeken és a „Játszsz velem!” délutánokon. Nagy örömmre szolgált, hogy a „Mese délutánon” a felnőttek is egy kis időre megpihentek, és a mese bűvöletében újra kicsit gyerekek lehettek, és közösen elmerülhettünk a fantázia világában.

Az egészséges életmódra nagy hangsúlyt fektetve éljük mindennapjainkat. Rengeteg gyümölcsöt és zöldséget fogyasztunk, naponta kétszer, háromszor. Keddenként a só szobában alszanak a gyerekek felváltva, és a fejlesztő foglalkozások is itt zajlanak. Sok időt töltünk a természet és a saját környezetünk megfigyelésével. A játékos tapasztalatszerzés, a természet védelme áthatja tevékenységeinket. Szelektíven gyűjtjük a hulladékot, nem pazarolunk, takarékoskodunk a vízzel, és a környezetünk erőforrásaival. Minden nap meglátogatjuk az óvodában élő állatokat, közösen gondozzuk a kertet, és a szobanövényeket. Gondoskodunk a madarokról, madáritatót és „karácsonyfát” is készítettünk nekik. Folyamatosan teszünk ki eledelt számukra. Kialakult egy egészséges, harmonikus kapcsolat környezetünk fenntartásával.

Felszabadult öröm és vidámság uralkodott a három napos farsangi mulatságon. A gyerekeknek a néptáncolás, a dalos játékok, a zenélés, „busózás” tetszett a legjobban. Saját kiskészíték „Jégcsap Örzse” minden rosszat elvitt, és elüldöztük a telet.

A gyerekek rendkívül nyitottak, minden ünnepet örömmel élnek meg. Szeretettel köszöntötték a fiúkat a lányokat „Nőnapon”, és ami a legjobb volt, hogy megfogalmaztuk miért is jó lánynak lenni.

Lelkesen készülünk a március 15-i Nemzeti Ünnepre, saját készítésű kokárdával, lobogókkal, kardokkal. Huszárkodással, énekekkel elevenítjük fel az ünnepi hangulatot.

Mi egy igazán dalolós, verselős, kreatív Csapat vagyunk.

Az iskolába készülő gyerekeknek külön feladataik vannak, melyek az ott váró kihívásokra hivatottak előkészíteni őket.

Óbudai Csicsergő Óvoda

Elsődleges feladatomban tartom, a minden gyermek megerősítését a jóban, kiemelve a pozitív tulajdonságait.

Hiszem, hogy a közösség formáló ereje minden kisgyermekben pozitív személyiség kialakítását segíti. Így az egymásra figyelés, a bizalom, egymás meghallgatása és elfogadása kerül előtérbe a társas kapcsolatok alakulásában.

Külön köszönet minden szülőnek, és gyermeknek a türelemért, bizalomért és a segítőkészségért.

Nagy Veronika



Óbudai Csicsergő Óvoda

**„Fürge nyuszi csoport ...
egy szeretet-töltőállomás”**

A fürge nyuszi csoport nem egyszerűen egy ovis csoport.

A nyuszi egy második otthon, egy mentstár, egy játszóház, egy ötlettár és egy szeretet-töltőállomás is.

2009-ben volt szerencsénk megismerkedni az óvodával, és a csoporttal. Több csoportot nem ismertünk meg, csak érintőlegesen, mert a számunkra döntő volt a nyuszi hozzáállása (nyuszi: Kati néni, Edina, Marcsi). Mikor először mentünk ismerkedni, az ajtóban ültek és minden gyereket tárt karokkal köszöntöttek, kedvesen, az ő magasságukban ülve, és mindegyik gyereket bemutatkozás után a nevére szólították.

Szonja úgy jött el aznap az oviból, hogy akkor ő már szeretne itt aludni.

Azt láttam az évek során, hogy azért a gyerekek elég sokfélék, de egy dolgon nem fog ki semmi. Lehet valakinek nagyon jó módszere, nagyon sok tapasztalata, azon akkor sem tud túltenni, amivel a nyuszi működnek, és ez a feltétlen elfogadás-szeretet. Azt láttam az évek során, hogy legyen az bármilyen gyerek, olyan türelemben, szeretésben van része, amit mímelni lehetetlen. Szerintem itt a legzárkózottabb, legmegközelíthetlenebb gyerek is kinyílik. Ahogy Márk fogalmaz: "a nyuszi mindenki számára jó helye van".

Kati néni, Edina és Marcsi ráadásul tökéletesen kiegészítik egymást.

Itt vagyunk 6 évesen, iskolakötelesen, és a szívem megszakad, mert mi végleg kilépünk a Csicsergőből, ahol 5 éve minden nap olyan nyugalommal és bizalommal tudtam ott hagyni a gyerekeimet, és ahol annyit kaptak, annyit tanultak, és ahonnan olyan útravalóval indulnak neki az iskolának, hogy semmi kétség, 5 éve ez volt a legjobb döntés.



Kata (Márk anyukája)

Óbudai Csicsergő Óvoda

Farsangi mulatság a Fűrge Nyuszi csoportban

Február 24-26-a között került megrendezésre az óvodában az idei télbúcsúztató farsangi mulatság.

Az első napon a csoportok által választott jelmezes farsangi program volt. Aznap a Fűrge Nyuszi csoportban mindenki nyuszinak öltözött be. Volt szürke, fehér és rózsaszín nyuszi is. A délelőtti folyamán a gyerekek vidám játékokat játszottak az óvónénikkel a csoportban, énekeltek, táncoltak. Később egy kereplő hangjára lettek figyelmesek. Ekkor megjelent a csoportban egy busó jelmezbe öltözött "farsangoló". A gyerekek kicsit megszeppenve fogadták a busót, majd később amikor már megbarátkoztak vele, alaposan megnézte mindenki a jelmezt és elmesélték, hogy mi köze van a busónak a farsanghoz.

A második napon főként magyar mesék szereplőinek lehetett beöltözni. Ezt a jelmezes mulatságot várták a legjobban a gyerekek. Ekkor a szülők is bemehettek a csoportba, de csak egy feltétellel, ha ők is beöltöznek jelmezbe. Kati és Edina, az óvónők Bartos Erika ismert és kedvelt mesefiguráinak, Bogyó és Babócának öltöztek be. A reggeli után mindenki leült a szőnyegre és bemutatkozott, hogy minek öltözött be és melyik meséből ismerhetjük. A lányok között találkozhattunk hercegnővel, Hófehérkével, tündérekkel, Minnie egérrel, katicával, míg a fiúk varázslónak, sárkánynak, a nagy HO-HO-Horgásznak, Lúdas Matyinak, lego figura buszsofőrnek, nyuszinak, ninjának, bohócnak és papírzsebkendő doboznak öltöztek be. Ezután a gyerekek az óvónőikkel és a szülőkkel közösen énekeltek és táncoltak. Mindenki nagyon jól szórakozott. Egy kicsi pihenő után vetélkedőkre került sor. A szülők saját gyermekükkel együtt játszottak. Az első feladat az volt, hogy szívószállal kellett meginni az üdítőt a pohárból úgy, hogy nem lehetett a szívószálhoz érni, a kezüket a hátuk mögött kellett összekulcsolni. Izgalmas játék volt, nagyon szurkoltunk egymásnak. A következő feladat is nagyon vicces volt. A gyerekek egymással szemben, vagy szüleikkel szemben ültek le az asztalhoz és kanállal kellett megetetni a kukoricapellyel egymást.

A harmadik napon farsangi maszkot, álarcot vagy szemüveget viseltek a gyerekek. Aznap Laci bácsi meséjét hallgatták meg, majd Katáng zenekar vidám, zenés műsora szórakoztatta őket. Úgy gondolom, hogy ismét nagyon élménygazdag, érdekes, vidám és szórakoztató télbúcsúztató farsangi mulatságon vehettek részt kicsik és nagyok.



Adrienn, Vince anyukája

Óbudai Csicsergő Óvoda

Maci csoport mesél

Az idei év legnagyobb sikere a mesealkotás és ábrázolás.

Főleg a nagycsoportosainknak, de a kisebbeknek is igen gazdag a fantáziája, ami elsősorban a játékokban és a rajzaikban mutatkozik meg.

A gyerekek kezdeményezésére gyakran előkerül a bábparaván, színházat rendeznek be, ismert és kitalált történeteket báboznak el bábokkal, plüssökkel és tárgyak bevonásával.

Napi rendszerességgel megjelenítik az általuk kitalált és ismert történeteket. Ez a gyakorlatban többféleképpen történhet. Az ismert verseket, közösen átélt meséket, jelenetenként, versszakonként, egymással együttműködve rajzolják le. Ilyenek például a Weöres Sándor kiállításra készült vers illusztrációk, és korábban a vetített mesék ábrázolása. Gyakran készülnek nagycsoportosaink részéről könyvek, képregények, melynek témája szintén kitalált, hallott és számukra fontos, tévében látott mesék. Ebben az esetben az ábrázolást a szövegezés követi, amit az általuk megjelölt helyre szó szerint lejegyzünk, majd felolvasunk. A szülők egy része otthon is segíti gyerekeink ez irányú törekvéseit, aminek produktumát behozzák, és szívesen mutatják meg társaiknak és nekünk.

Már a tavalyi évben is a februári „Játssz velem” program keretein belül, mesét írtunk közösen a szülőkkel, amit könyv formájában a búcsúzó nagycsoportosaink megkaptak. Ezt a hagyományt idén is folytatjuk, az idei mese elkészült, a „Macik kalandozásai” címmel.

Nagyon jól sikerült, gyerekek által alkotott mese, ami a „Bohócbál” projekt részeként készült el, „Jégkirálynő” címmel. Ennek a mesének a feldolgozása dramatizálás formájában történt, amire az eszközök, ruhák szinte egészét a gyerekek készítették el. A mesét azóta is játsszák, ami persze folyamatosan változik és átalakul.

Nap mint nap jó hangulat alakul ki kreatív gyerekeink körében, amire büszkék vagyunk. Köszönjük a szülői közösségnek, hogy a gyerekek, és a mi részünkről felmerülő ötleteket, megkezdett hagyományainkat támogatják, és e mellett aktív résztvevői is ennek.



Macik

Óbudai Csicsergő Óvoda**S amire vagy Samira majd emlékszünk**

Óvodai kiadásokkal kapcsolatban a szülőknek finoman szólva is negatív gondolatok jutnak az eszébe, az egyik kivétel a Csicsergő Hírmondó legújabb kiadása, amely legfeljebb azt jelenti, hogy egy évvel idősebbek lettünk, ám a másik oldalon azt is jelenti, hogy gyermekünk egy újabb évnnyit fejlődött. És bizony lányunk újabb évvel közelebb került az iskolakezdéshez, amelynek eljövételét gyermeki naivitással várja, türelmetlenül várja, hogy írhasson, olvashasson, számolhasson. A számolás már jól megy, a szavak és kifejezések ismerete is sokat fejlődött az elmúlt évben. Az egyik terület, amely még sok kívánnivalót hagy maga után az a ragok helyes alkalmazása: vízt vizet vagy kenyért kenyeret helyett, illetve a -ba-be, -ra-re párosok. Nyelvtanárként magyaráz is az ember kötőhangokról, magas-mély-vegyes hangrendről, de a legegyszerűbb megoldása a helyes szó 2236124612-ik kimondása.

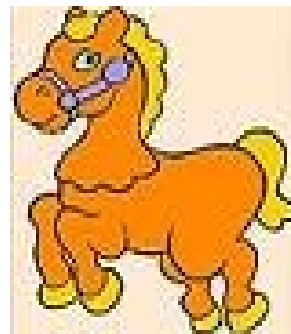
Amiben viszont a leglátványosabb a fejlődés az a rajztudás. A kiszínezendő figurák vonalain való belül maradás már nem okoz problémát, a tárgyak felismerhetőek, a korábbi emberszerű alakok mostanra már emberekké alakultak. Egyre több rajz kerül a megőrzendő rajzok közé. Rajzügyben nem nagyon tudok a lányomnak segíteni, azt is mondhatnám, hogy már most bőven lepipálja az én rajztudásomat. Másban, például memóriát fejlesztő játékokban szívesen veszek részt. Ezért volt érdekes számomra, hogy pár hete a lányom fogta a rajzait és kérte, hogy celluksszal ragasszuk fel őket az ajtóra és nyissuk meg újra a Sami Múzeumot. Ezt egyszer játszottuk az óvoda megkezdése után, amikor is rögtön beteg lett és otthon kellett maradnia. Fogtam a „rajzait” és felragasztottam őket az ajtóra és a nevéből kiindulva azt mondtam, hogy ez a Sami Múzeum.

Gondolkodóba is eszem. Minden téren látványos a fejlődés az óvodában töltött két és fél év alatt: kevesebbet beteg, szépen formálja a mondatokat, egyre szebben rajzol. És mégis micsoda meglepetésként ér az emléke mélyéről feltörő játék. A kulcs pedig a játék és a játszva tanulás. Ez az, amit az óvodában maradéktalanul megkap. És lehet, hogy a nyelvtani szabályokat nem fogja azonnal használni, a –ra és a –re gondot fog még okozni, de az óvodában eltöltött időszak élményei mélyen be fognak vésődni, s amire vagy Samira majd emlékszünk az a Csicsergő óvodai évek lesznek.

Sándor Amália apukája

Óbudai Csicssergő Óvoda

„A változás az egyetlen, amiben biztosak lehetünk.” (Harriet Lerner)



A 2013-as év szeptember a gyerekeknek nagy változást hozott: személyünkben két új óvó nénit kaptak. Szerencsére mi pedagógusok hasonlóan gondolkodunk a gyerekek neveléséről, így néhány napi megfigyelés után már jól megismertük a gyerekeket. Munkánkat megkönnyítette, az ismerkedést segítette Edit (dajka nénink), aki már jól ismerte a régi gyerekeket és empátiájával, gyerekszeretetével, hozzáértésével támogatott bennünket. Módszereinket összeegyeztetve fél év alatt sikerült egy jól összeszokott kis közösséget létrehoznunk.

Természetesen a kezdeti időszak az összeecsiszólódásról szólt, melyet sok humorral, együttérzéssel, szeretettel fűszereztünk. Bár a tanév során 4 kisgyermek, költözés miatt, elment csoportunkból, helyettük 4 új gyermeket kaptunk, illetve novemberben egy testvérpár is érkezett hozzánk a Katica csoportból. "Régi" gyerekeink a újonnan érkezőket nagy szeretettel fogadták, így mindannyian gyorsan beilleszkedtek. Büszkék vagyunk arra, hogy a mindennapjaink csendesen, nyugodtan telnek, nincsenek nagy viták, konfliktusok, összeveszések, verekedések. Szívesen, örömmel jönnek óvodába a gyerekek, hiányzó társaikat számon tartják, örülnek visszatérésüknek. Nagy öröm számunkra, amikor belépve a csoportszobába, a gyerekek szinte megrohamoznak bennünket. Bizony jól esik hallani, amikor hozzánk bújva elhangzik egy-egy "szeretlek" vagy "ti jó óvó nénik vagytok" kijelentés.

Gyermekeink szeretnek közösen tevékenykedni: lelkesen vettek részt például a különféle sütemények, a kompót vagy a madáreleség készítésében, lelkesen játszottak a színes jégkockákkal, önfeledten mulattak farsang napján. Jó érzés látni, amikor például óvodásat játszanak, ilyenkor átveszik a szerepünket, beépítik játékukba a látottakat.

Óbudai Csicssergő Óvoda

Néha jókat mulatunk a gyerekek félrehallásain, megnyilatkozásain. Így most jöjjön néhány "gyerekszáj" történet:

Egy alkalommal papírpénzeket készítettem a gyerekeknek, de nagyon türelmetlenek voltak. Többször intettem őket türelemre. Julcsi mellettem ült csendesen, majd egyszer csak megszólalt: "Én csendben várom a türelmet."

- Kitti a születésnapomon megkérdezte: "Tetszett az ajándék, amit tőlem kaptál? Mit is kaptam tőled? - kérdeztem. Hát azt, hogy szót fogadtam neked."

- Dávid többször elismételte, hogy Tibi ütögeti a sakkot, de mivel nem szóltam rá Tibire, Dávid így reagált. "Ági, Ági, nézz a szemembe: a Tibi ütögeti a sakkot!" Mivel én ezután sem szóltam rá Tibire, Dávid megtette helyettem: "Tibi, ne ütögesd a sakkot!"

- Zsanika félrehallásai: fél krampusz, ég a cipője, babzsákodban minden jó

- Zoé: "Kár, hogy ti nem jártok szoptatásra. - Miért, te hová jársz Zoé? - Hát az uszodába, vízhez szoptatásra."

Nagy öröm volt számomra, hogy amikor több hónap kihagyás után Nimród azzal köszöntött, hogy hozzám bújít és azt mondta, hogy „Móni, szeretlek!”.

Dávid egy nap sem mulasztja el, hogy megdicsérje aznapi „munkaruhámat”. Mindig örömmel üdvözljük egymást, mint rég nem látott barátokat, hiszen mára azokká is váltunk. Együtt töltjük napunk nagy részét, sütünk, kertészkedünk, táncolunk, hangoskodunk és nagyokat játszunk (most már hagynak nyerni).

A póni csoport egy kedves, szerethető csoport, ahová gyerekek és óvó nénik is szívesen járnak, hogy minél tartalmasabban töltsék el napjaikat, folyamatosan épülve, gazdagodva.

Póni csoport, én így szeretlek!



Óbudai Csicsergő Óvoda

Utazás a hűtőtáskában

Sokan voltak a parányi üzletben. Mindent előzőnlöttek és a kis kíváncsi szemek megbabonázva pásztázták a különféle terráriumokban és akváriumokban megbúvó parányi lényeket. Voltak, aki bátrabban közeledtek és egészen közel dugták az orrukat, hogy jó alaposan megvizsgálhassák az üvegfal túloldalán kucorgó állatkákat, akik nyilvánvalóan nem értették, mi is olyan érdekes. Volt olyan is, aki bizalmatlanul húzódott meg a sűrű tömegben, hogy semmi esetre se kerüljön túl közel ezekhez a bizarr, soha nem látott teremtményekhez... hiszen nem mindennap találkozik az ember a 8. emeleten egy 16 centiméteres arany gekkóval vagy éppen sisakos kaméleonnal.

A teljes falat beborító akváriumokban cikkázó rengeteg színű, mintájú és alakú hal felért egy óriásképernyős plazmatévében vetített élőadással. Többféle elképzelés született melyik uszonyosnak is kéne egyértelműen bekerülnie csoportunk akváriumába. „Azt a nagy bajszt vigyűk!” „Dehogyan, az nem is fér bele!” „Jaj, de cukik ezek a kis picikék!” „Nem veszünk inkább papagájt?”.

Sikerült kiválasztani 3 kerek hasú black mollyt és 5 picike, szivárványszínű guppit. A nagy ijedelem után, hogy őket visszavonhatatlanul kiszakítják addigi megszokott élőhelyükből egy ormóttan zöld hálóval és aztán egyszerűen egy közönséges nejlonzacskóban kapnak átmeneti elszállásolást, cseppet sem zavarta a környezetüket. Az már annál inkább, hogy miért is kell betenni őket a hűtőtáskába... „Meg fogjuk enni őket?” Nem. Nem ettük meg őket. A téli időjárásra való tekintettel félő volt, hogy szegénykék megfáznak, míg a kisállat kereskedésből eljutnak végleges lakhelyükig. A hűtőtáskában elhelyezett felmelegített jégakku megfelelő hőmérsékletet tartott a kisállatoknak.

A halak nem is sejtették, hogy mi történik a hűtőtáska „falain” kívül. A gyermeki fantázia számára kalandos visszaút vette kezdetét az óvodába. Merthogy le kellett lépdelni egy olyan véget nem érő betongrádicson, ami akár egy manók lakta barlangba is vezethetett volna... aztán átgyalogolni egy olyan hosszú alagúton, aminek a fala varázslatos apró vörös mozaikkövekkel volt kirakva. De a folyosó végén nem nyílt ajtó a királyi bálterembe, csak a következő próba állta utunkat: a betongrádicson most felfelé kellett mászni. A kitartó kis kalandorok, egymás után, szépen sorban bandukoltak felfelé.

Óbudai Csicsergő Óvoda

A próbát kiálltuk, jutalmul abban a pillanatban megjelent a pőfögő, döcögő busz. Úgy öntötte magából a füstöt, mint egy kiöregedett tűzokádó sárkány. A kalandvágyó kis utasok felkapaszkodtak a buszra és a halacskákat nem megzavarva, példamutatóan utaztak egészen a Kaszásdűlő utcáig.

A hűtőtáska tökéletes szállítóeszköznek bizonyult. A csoport legújabb tagjai vidám lubickolással vették birtokba kis birodalmukat és osztják meg a mai napig békésen a vízi csigákkal. Azóta is élvezettel figyelik, hogy mi folyik az üvegfal túloldalán vagy éppen bátran néznek farkasszemet néhány kíváncsi tekintettel és maszatos kézzel.



